

[Nina Andersen.]

kunne hæves paa Grund af, at den overstiger Underholdsbidraget, vil den overskydende Del tilfalde den af de øvrige pensionsberetigede — idet man her tænker paa det Tilfælde, hvor der er mere end to til at dele Pensionen —, som har været længst gift med den Mand, efter hvem Pensionen falder. Men ogsaa her fastholdes naturligvis Hovedreglen om, at Pensionen ikke vil kunne overstige Underholdsbidraget, saa der vil alt-saa meget let kunne indtræffe et Tilfælde, hvor den, der har været længst gift med Manden, alligevel ikke vil kunne faa Andel i det overskydende Beløb.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa, at Loven skal forelægges til Revision om 5 Aar. Der har i Udvalget været almindelig Enighed om dette Ændringsforslag, idet man fra alle Sider erkender, at der her lovgives paa et helt nyt Omraade, hvor Overraskelser kan dukke op paa det ene eller det andet Omraade, og hvor det derfor er rimeligt, at man efter en Periode, der er af en saadan Længde, at Erfaringer kan indhøstes, tager Loven op til Revision.

Endelig har man, under Hensyn til, at den Ikrafttrædelsesdato, der indeholdtes i Lovforslaget, allerede er overskredet, maattet indføre en ny Ikrafttrædelsesdato, nemlig den 15. Marts. Jeg haaber, det skal være muligt at gennemføre Forslaget i dette og det andet høje Ting saadan, at denne Ikrafttrædelsesdato kan overholdes.

Med disse Ord skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Krag: Som det fremgaar af Betænkningen, har Medlemmer af Udvalget været meget tvivlende med Hensyn til det betimelige i at ordne denne Sag paa den Maade, som der er stillet Forslag om her. Ikke saaledes, at vi i Princippet er imod en saadan Lovgivning, tværtimod erkender vi, at i mange Tilfælde, hvor Skilsmisse har fundet Sted med paafølgende Ægteskab, vil der ved Mandens Død være al mulig Grund til ogsaa pensionsmæssigt at tage Hensyn til fraskilte Hustruer, som har faaet tillagt Underholdsbidrag. Men vi mener rigtignok, at paa dette Omraade er Livets Mangfoldighed saa stor, at det er betænkeligt at presse Reglerne for en saadan eventuel Adgang til Andel i Pensionsordningen ind i saa skematisk Former, som der her er stillet Forslag om. Vilkaarene kan gennem Livet variere i allerhøjeste Grad, den fraskilte Hustru, der ved Skilsmissen har faaet tillagt Underholdsbidrag, kan have opnaaet saadanne økonomiske Forhold senere, at der næppe

vil være Anledning til at give hende Andel i den beskeden Pension, som Enken i høj Grad under Hensyn til de økonomiske Forhold, *hun* kommer til at leve under, kunde have den største Trang til at faa ubeskaaret. Ikke mindst gælder dette i de Tilfælde, hvor den paagældende afdøde har faaet Skilsmisse flere Gange, og hvor altsaa flere fraskilte Hustruer kan komme ind under en saadan Delingsordning.

Vi mener, at en saadan stiv, rent regnskabsmæssig Ordning, kan jeg sige, er betænkelig og i mange Tilfælde ikke gør det muligt at tage de fornødne Hensyn til Ægteskabets Varighed, til de økonomiske Forhold, hvorunder den fraskilte lever, til alle de mange Forhold, som kan foranledige Skilsmissen. Vi mener, det næppe er muligt med Regler som dem, der her er foreslaaet, og derfor har vi fremsat Ønsket om, at Afgørelsen af, hvorledes en Pension skal deles mellem Enken og den fraskilte Hustru, i det enkelte Tilfælde skulde lægges i Overøvrighedens Haand.

Dette har den højtærede Finansminister meget bestemt modsat sig, under Hensyn til, at der før dette Lovforslags Fremsættelse er foregaaet en Forhandling med Pensionsforsikringselskaber og Forsikringsraadet, for at man kunde være forvisset om, at den aktuarmæssige Side af Sagen var i Orden, og om, at eventuelt bestaaende Pensionskasser ikke ved en saadan Ordning, skulde komme i økonomiske Vanskeligheder. Jeg forstaaer meget godt, at disse Forhandlinger har maattet finde Sted, og at disse Overvejelser har maattet foretages, men det er paa den anden Side min faste Overbevisning, at man hverken inden for Pensionsforsikringselskaberne eller i Forsikringsraadet besidder eller kan besidde en Statistik over de mange Særforhold, som her kommer i Betragtning, og derfor slet ikke kan have nogen som helst Sikkerhed for, hvorledes det med Hensyn til Pensionskassers og Pensionsforsikringselskabers Soliditet og Ydeevne vil komme til at forme sig under en saadan Ordning. Jeg føler mig nu overbevist om, at de Forøgelser eller eventuelle Formindskelser af den samlede Pensionsydelse, som kan følge af en saadan Delingsordning, ikke kan faa nogen som helst Indflydelse paa de paagældende Institutioners Bæreevne, ganske afgjort ikke, og der kan ikke foreligge noget matematisk, teknisk, aktuarmæssigt sikkert Grundlag, hvorpaa en Paastand vil kunne bygges om, at dette, at lade Overøvrigheden afgøre denne Delingsordning, skulde kunne medføre nogen som helst aktuarmæssig eller